

Презентація

«Володимир заповів нам віру»

(до дня пам'яті святого Рівноапостольного князя Володимира)

15 липня 2024 р.

Остання чверть X початок XI століть складний, суперечливий, насичений подіями, період піднесення Давньоруської держави. Він нерозривно пов'язаний з ім'ям Володимира Святославича, у роки правління якого Київська Русь досягла високого рівня політичного, культурного й духовного розвитку, військової могутності, стала врівень з багатьма передовими на той час європейськими та близькосхідними країнами

Володимир Святославович — великий князь київський, державний і політичний діяч з варязької династії Рюриковичів, був молодшим (позашлюбним) сином київського князя Святослава Ігоревича та ключниці Малуші, а також онуком київської княгині Ольги

Володимир Великий
(958 — 1015)

Від 969 р. князував у Новгороді Великому. Після загибелі в міжусобних зіткненнях братів Ярополка й Олега посів у 980 р. київський княжий стіл. З перших днів свого правління молодий князь твердою рукою взявся зміцнювати розхитане міжусобицею державне управління та збирати воєдино землі київської держави

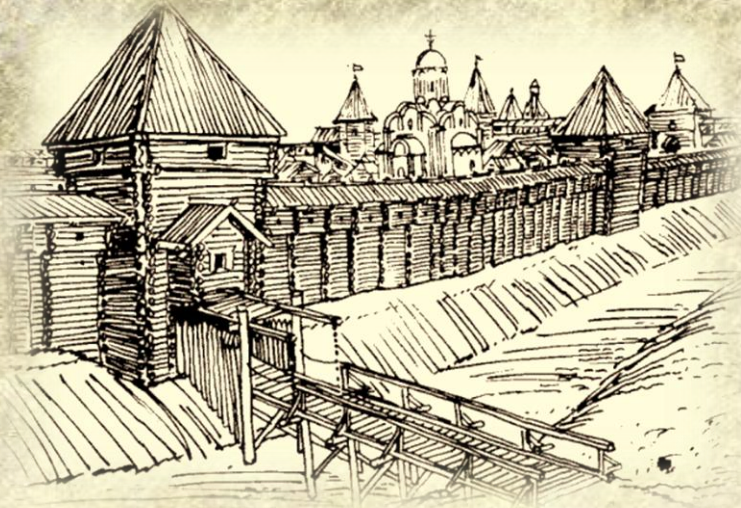

Зосередивши у своїх руках владу, Володимир спрямував зусилля на зміцнення єдності держави. В 981-983 рр. великий князь здійснив походи на ятвягів, в'япичів, білих хорватів, унаслідок чого східнослов'янські племена об'єдналися навколо Києва. За Володимира, вважають історики, завершився процес формування території Київської Русі, визначилися кордони держави, що загалом збігалися з етнічними рубежами східним слов'ян

Великий князь здійснив правову реформу, запровадивши усний звід законів, чим істотно вдосконалив «Закон Руський»

Прагнучи зміцнити зв'язки між окремими землями й посилити великокнязівську владу, Володимир провів адміністративну реформу. Її зміст полягав у тому, що землі, де правили місцеві князі, передавалися у володіння дванадцятьом синам великого князя. Таким чином було скасовано автономію земель, а вся влада зосереджувалась у руках великокнязівського роду

У роки правління Володимира головним напрямком зовнішньої політики стала боротьба проти печенігів. Для відсічі їхніх набігів князь збудував багато міст-фортець і захистив Київ, створив міцну оборонну лінію, укріпив кордони Русі на десятки кілометрів

Завдяки цим фортифікаційним спорудам натиск печенігів було послаблено, і Володимир зміг розпочати більш ефективну боротьбу з ними. Війна з печенігами принесла київському князю військову славу, що з часом міцно закарбувалася у народних переказах

До зовнішньополітичних досягнень належать мирні угоди (часто підкріплені шлюбами самого князя, його синів і доньок) з Польщею, Чехією, Угорщиною, Візантією, Священною Римською імперією

У сфері внутрішньої політики першим із князів Русі почав карбувати власну монету – златники та срібляники. Златник важив 4,2 г .

Це була високохудожня монета з гербом-тамгою призубом, портретом князя і словесною легендою. На зворотньому боці було зображення Христа Спасителя

Велике значення для зміцнення
Давньоруської держави мали релігійні
реформи Володимира

988 року князь Володимир особисто прийняв християнську віру, та посприяв тому, що християнство стало державною релігією Київської Русі. Це стало потужним поштовхом для її політичного, правового, культурного розвитку, сприяло входженню Києва до європейської цивілізації

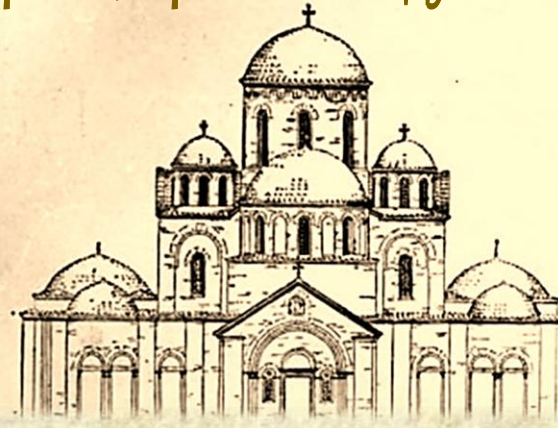

Запровадження державної релігії в Давньоруській державі вивело країну на міжнародний рівень та забезпечило успіх багатьох заходів зовнішньої політики руських князів

Володимир діяльно займався розповсюдженням віри, хрестив народ по землях, підвладних йому, будував церкви, призначав духовництво

Церква св. Василя

Церква Богородиці «Десятинна»

У самому Києві він побудував церкву св. Василя і церкву Богородиці, так звану «Десятинну», названу так тому, що князь призначив на утримання цієї церкви і духовенства її десяту частину княжих прибутків

Для міцного укріплення новоприйнятої віри Володимир намірився поширити книжну освіту і з цією метою у Києві та в інших містах наказав набирати у значних домогосподарів дітей і віддавати їх на навчання грамоті. Таким чином на Русі за якихось років двадцять зросло покоління людей, які стали не лише засновниками християнського суспільства на Русі, але також провідниками освіти

Володимир після хрещення постає надзвичайно добросердим. Він зробився побожним, ласкавим, щедро роздавав милостиню, запроваджував школи, будував храми і став у повному розумінні батьком для своїх підданих. Він допомагав бідним, старим і калікам, сиротам і вдовам

За порадою бояр установив карати злочинців лише грошовою пенею, міркуючи, що таке покарання сприятиме примноженню коштів для утримання війська

Тому не дивно, що всі називали його Володимиром «Ясним Сонечком» та «Великим». За заслуги перед християнською церквою Володимир був прирівняний до сонму православних святих і прозваний «рівноапостольним»

В останні роки життя протипи Володимира Святославовича
кілька разів піднімалися повстання, зокрема на чолі з його
сином Ярославом та племінником Святополком

Помер князь раптово
15 липня 1015 року
в селі Берестові під Києвом і був
похований у Десятинній церкві

Пам'ятник Володимиру Великому, хрестипиллю Русі, розташований у
парку на Володимирській гірці у Києві. Найстаріший скульптурний
пам'ятник Києва, споруджений у 1853 році

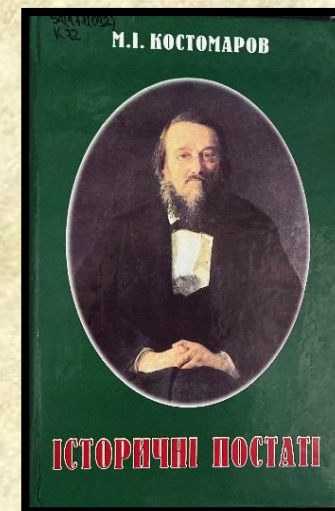
Ласкаво запрошуємо відвідати бібліотеку УДПУ імені Павла Тичини та відкрити для себе світ у кожному рядку пропонованих книг. Вони надихнуть вас і перенесуть в інші виміри

Скляренко, С. Д. Володимир : роман / С. Д. Скляренко. - Київ : Рад. письменник, 1968. - 542 с.

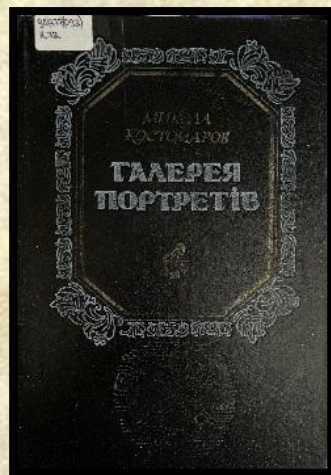

Толочко, П. П. Володимир Святий. Ярослав Мудрий / Петро Толочко. - Київ : АртЕк, 1996. - 213, [3] с. : іл. - Бібліогр.: с. 213 та в підрядкових прим.

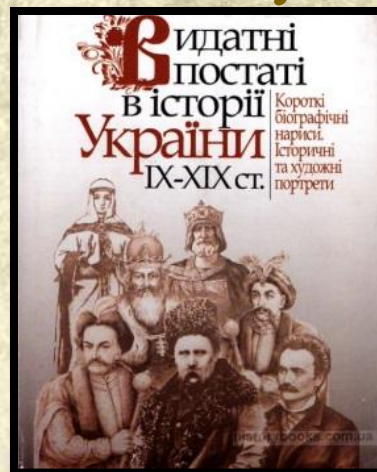

Костомаров, М. І. Історичні постаті / М. І. Костомаров ; [перекл. з рос. І. С. Голуб]. - Дніпропетровськ : Січ, 2008. - 618, [2] с. - Перекладено за вид.: Костомаров Н. И. История произведения. Автобиография. - Киев: Изд-во при Киев. ун-те, 1989. - 735 с.

Ці видання розкриють історичне значення діяльності князя
Володимира, доленосне значення його діянь, які заклали культурні
фундаменти Києво-Руської держави

Костомаров, М. І. Галерея портретів : біографічні нариси : для середнього та старшого шкільного віку / Микола Костомаров ; пер. з рос. Микола Ілляш ; худ. Сергій Семендяєв. - Київ : Веселка, 1993. - 324, [4] с. : фотоіл. - (Золоті ворота). - Бібліогр. в тексті.

Видатні постаті в історії України IX-XIX ст. : короткі біографічні нариси, історичні та художні портрети / В. І. Гусев, В. П. Дрожжин, Ю. О. Калінцев [та ін.]. - Київ : Вища школа, 2002. - 358, [2] с. : іл.

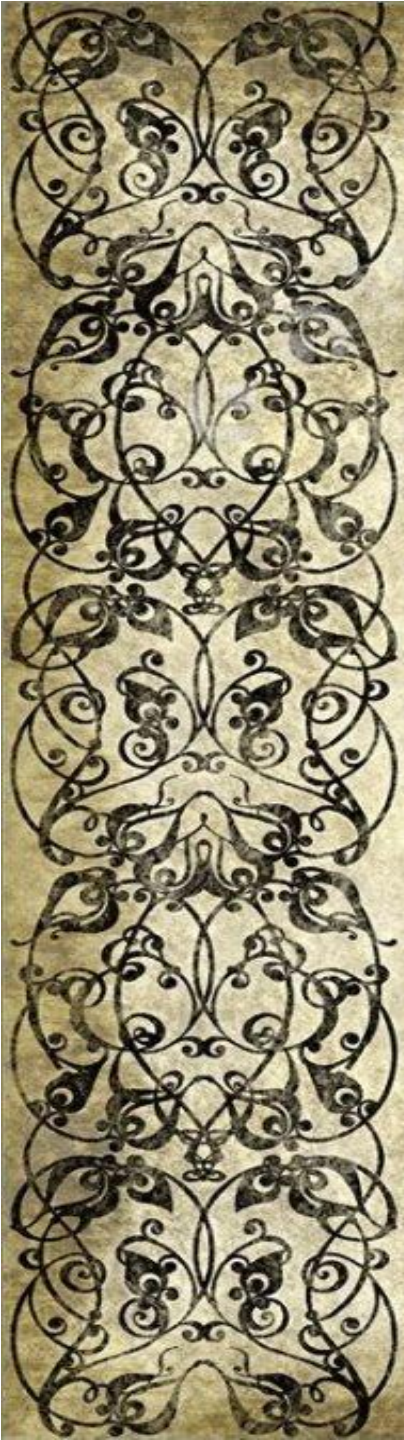

Журавльов, Д. В. Хто є хто в українській історії : [князі, гетьмани, повстанці, диктатори, а також видатні особи XX ст.] / Д. В. Журавльов ; худож. А. Єрьоміна. - Харків : Клуб Сімейного Дозвілля, 2014. - 414, [2] с. : іл. - Бібліогр.: с. 409-410.

Святий рівноапостольний князь Володимир
– Хреститель Русі, якому моляться про
зміцнення віри, про позбавлення від зовнішніх
ворогів і внутрішніх чвар, про мир та
однотунність, про спасіння від усякого зла,
бід і напастей

Перед іконами князя Володимира в усі часи молилися
про звільнення від ворога, про захист від злого умислу,
про зміцнення віри та сили духу

Презентацію підготовлено відділом комплектування та
наукової обробки документів бібліотеки
Уманського державного педагогічного університету
імені Павла Тичини

Липень, 2024

Дякуємо за перегляд!